

Abstrakt a klíčová slova

Hlavním cílem této práce je zjistit, zda si mohou děti osvojit prozodické rysy angličtiny po absolvování výuky, která je na tyto jevy částečně zaměřená. Teoretická část se nejdříve zaměřuje na prozodii a její význam v komunikaci. Následně jsou představeny dvě z jejich nejdůležitějších složek: intonace a rytmus, které byly také cílovými jevy pro analýzu v empirické části. Oba tyto aspekty prozodie jsou představeny nejen co se týče jejich hlavních charakteristik, ale také s ohledem na jejich význam pro dosažení srozumitelnosti v projevu mluvčího. Práce dále pojednává o důležitosti zahrnutí výuky prozodie do hodin angličtiny a zdůrazňuje specifika práce s mladšími žáky. Jelikož se většina výzkumů zaměřující se na efektivitu výuky prozodie doposud zabývala především dospělými, empirická část popisuje studii provedenou s dvěma skupinami dětí, experimentální a kontrolní. Část metodologie popisuje formu výuky a poté i povahu nahrávek. Tyto nahrávky byly analyzovány za účelem zjistit, zda žáci v experimentální skupině udělaly v rámci prozodie během roku nějaký pokrok. Následně byly také porovnány obě skupiny, aby bylo možné vyvodit závěr, zda měla výuka prozodických rysů nějaký vliv na jejich osvojení dětmi. Vzhledem k specifčnosti práce s dětmi jsou výsledky prezentovány spíše formou případové studie jednotlivých výkonů žáků. Z výzkumu vyplynulo, že děti z experimentální skupiny ve většině případů udělaly pokrok v jedné z následujících oblastí: zvětšení intonačního rozpětí, melodické potlačení schwa a u některých dětí, i když zřídka, i v oblasti temporální redukce. Rytmické charakteristiky byly porovnatelné v obou skupinách. Možné důvody pro tyto výsledky jsou následně uvedeny v části Diskuze.

Klíčová slova: prozodie, intonace, rytmus, učení jazyka, děti